

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

67. Quæritur, an aliquis peccet mortaliter, si officium divinum recitet cum notabili interruptione inter Psalmos ejusdem Horæ, vel Nocturni, vel inter Psalmos? Et quid, si sine justa causa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

nionem quam olim docui. Assentior tamen Leandri differenti *questione 23*. Me citato, finita hora secunda post meridiem, dicitur Vesperis, & Completorio, posse statim recitari Matutinum, & Laudes sequentis diei. Et hanc sententiam docet etiam Quintanadueñas in *Theol. moral. tom. 1. tract. 7. Simul. 2. n. 1*. Nec displicet id, quod firmat *quest. 15. in alia Ref. carum annotatiōis*, Et pro *ult. contento à verf. Nec displicet. huius §. supra in Ref. fol. 59. Re. spondeo ad mediū, verf. Sed an, &c. Et pro anticipacione Horarum contenta à lin. 4. huius §. vt. Nec deferam, infra in Ref. 72. §. sed eius ad lin. 3. & in alio §. eius not.*

5. Nec deferam hic etiam pro curiosis obseruare, sapientissimum Dicastillum de *Sacram. tom. 1. tract. 4. diff. 10. dub. 6. num. 160*, adducere aliquas rationes firmantes, anticipationem Horarum Canonice- rum absque vlla iusta causa neque peccatum veniale esse. Nam omne actionis peccatum, aut omissionis est, aut commissionis, id est, vel contra præceptum affirmatiuum, vel contra negatiuum: vltius debet posse assignari tempus, vel instans, in quo committatur. Atqui peccatum hoc, quod dicitur esse in anticipacione, nec omissionis esse potest, nec commissionis, nec assignari potest, quando committatur: ergo nullum est. Huius syllogismi maior est omnino certissima: mihi video efficaciter probare. Nam si loquamur de illo tempore, in quo anticipo, nec commissionis peccatum committo, nec omissionis: non quidem commissionis contra aliquod præceptum negatiuum; quo mihi præcipitur. Ne dicas hoc tempore istas preces; nec enim mihi prohibetur orare eas potius, quam alias: ergo dicendo illos, non pecco peccato commissionis: multo minus tunc pecco peccato omissionis: tunc quia dicere illas preces, non est omisso, vt patet; tunc quia nullum habeo præceptum dicendi tunc alias; cum quibus hæc sint impossibiles: ergo nullum tunc committo peccatum. Postea verò, quando adest tempus congruens illis precibus; nulla est obligatio dicendi illas, supposito, quod iam antea dixerim, vt omnes concedunt: nullum ergo apparet peccatum. Sed si hæc opinio esset admittenda, aliqui ex multis peccatis venialibus immunes essent. Verum quia Pater Dicastillus non vult aliquid circa præsentem difficultatem definire; neque ego definiam; sed communi sententiæ adherendum esse puto.

RESOL. LXVII.

Quæritur, an aliquis peccet mortaliter, si Officium Diuinum recitet cum notabili interruptione inter Psalmos eiusdem Horæ, vel Nocturni, vel inter ipsos Psalmos?

Et quid, si sine iusta causa interruptio duret per vnâ, aut duas horas? Ex part. 2. tractat. 12. Ref. 4.

Affirmatiue nonnulli respondent: dicunt enim, si interruptio sit notabilis, & ad longum tempus, & sine causa, esse peccatum mortale, nisi repetatur postea Officium. Et ratio præcipua, quam adducunt, est ista: Vnitas vnusculiusque Horæ pertinet ad solemnem ritum, & formam præscriptam in his Horis recitandis: sed hæc vnitas tollitur, vel multum minuitur per talem interruptionem, ergo, &c.

2. Secundo, per talem interruptionem priores, & posteriores Psalmi non efficiunt vnâ orationem, & vnum officium Diuinum; & consequenter ex illis patribus sic interruptis non constituitur Officium Vesperarum, Completorii; &c. ergo, &c. Et ita hanc sententiam sustinent, Nauarr. de oratio-

ne, cap. 16. num. 75. Suarez de relig. tom. 2. lib. 4. c. 24. numero 10. Azorius part. 1. lib. 10. cap. 8. questio. 5. Vasquez Opusc. de beneficiis, capite 4. §. 1. dub. 6. num. 109. Reginaldus tom. 2. lib. 18. cap. 12. sect. 4. num. 162. Squillante de oblig. Cler. part. 1. dub. 15. num. 48. Molfesius in summ. tom. 1. tract. 5. cap. 2. num. 38. Ragucius de Officio Canonicorum in choro quest. 14. num. 4. Paulus Comitulus in respons. mor. lib. 1. quest. 66. num. 2. Ioan. de la Cruz in direct. conf. part. 4. Præcep. 3. art. 3. dub. 4. conel. 2. in fin. Homobonus de exam. Eccl. part. 1. tractat. 4. cap. 4. questio. 39. Carolus Macigni de Horis Can. cap. 87. num. 12. & alij.

3. Sed mihi contraria sententia, semper vifa est etiam probabilis. Dico igitur, quanquam interruptio sit magni spatij, & facta sit sine iusta causa, non esse peccatum mortale non repetere recitata, & incipere ab initio, sic Fernandez in suo exam. Teol. part. 3. cap. 13. §. 7. num. 5. Aragon. in 2. 2. questio. 83. artic. 12. in fin. Rodriguez tom. 1. cap. 145. conclusione 3. numer. 3. Vegha in summ. tom. 1. cap. 128. cap. 22. Zanardus in suo directorio, part. 2. cap. 23. in explicatione tertij Præcepti, fol. mibi 624. Ledelma in summ. part. 2. tractat. 9. capite 1. fol. mibi 522. & tandem Barbosa in collect. tom. 1. lib. 3. tit. 41. cap. 9. num. 17. Layman in Theol. mor. lib. 4. tractat. 1. cap. 5. num. 6. Villalobos in summ. tom. 1. tractat. 24. dubio 11. numero 4. & Lessius lib. 23. cap. 37. dub. 10. num. 57. Nam, vt obseruat Caietanus vers. quando Horæ, §. quod ad quartum, in istis circumstantiis, si deficiat, quod incurri peccatum graue: quia non pertinent ad substantiam materiæ præceptæ. Et idem si interruptio duret per vnâ, aut duas horas, manet tamen substantia precum, quia singuli Psalmi, vt notat Lessius, imò singuli penè versiculi per se habent suum pondus, & significationem completam, & sunt per se peccato, vel laudatio, vel sententia, non habens cum aliis necessariam connexionem.

4. Si igitur aliquis persolueret Diuinum Officium cum magna interruptione, & sine iusta causa, non eum condemnarem de peccato mortali. Salua semper, &c.

RESOL. LXVIII.

Alia opiniones afferuntur circa recitationem Officij Diuini; Et primo quæritur, an in Matutino Vigilia Nocturna plus quam per triginta horas inter se sine causa, absque lethali culpa dici possint, & ita recitantes Diuino Officio, & præcepto satisfacere valeant, & non teneantur repetere die sequenti Vigiliam Nocturnam, vel Vigiliam Nocturnam, quas ab hora secunda diei antecedentis recitauerunt.

Et an hoc admittatur non solum de magna Nocturnorum inter se, sed etiam interruptione inter Psalmos, & alias eiusdem horæ partes.

Et supponitur, quod aliqui admittunt posse singula Matutini Nocturna seorsim per aliquod tempus absque lethali culpa recitari; puta, quod fieri possent intra spatium trium horarum.

Secundo, an Lektionen in Matutino diuidi possint à Psalmorum recitatione per quocumque temporis spatium, etiam à secunda hora post meridiem vnus diei ad vndecimam noctis diei sequentis sine culpa lethali.

Tertio, an ille, qui per errorem, aut obliuionem die